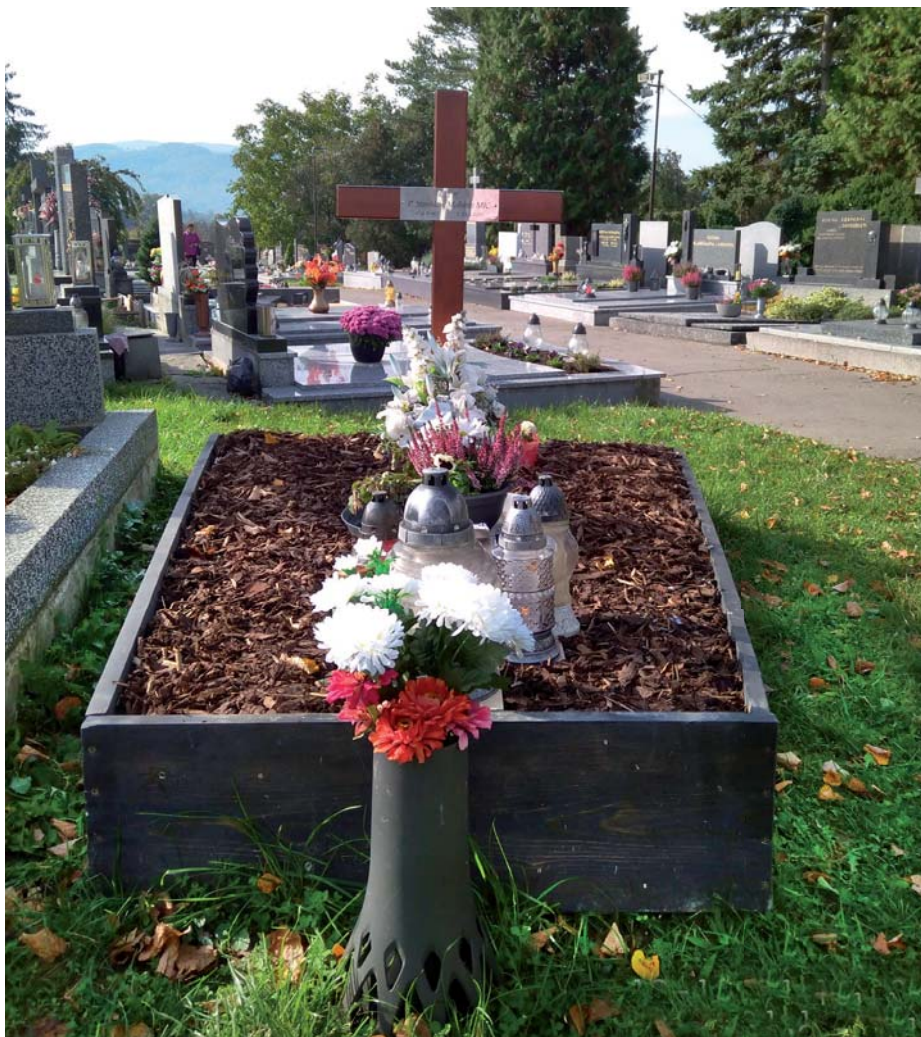

Farní měsíčník

Listopad 2021 ● číslo 11 ● 26. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Kdo v srdci žije, neumírá.“

Touha po spáse duše

Před námi je 1. listopad slavnost Všech Svatých a 2. listopad vzpomínka a modlitby za věrné zemřelé a duše v očistci. Modlit se ke svatým, prosit o jejich přimluvu i to je pomoc a podpora na naší nelehké pozemské pouti. Prosit za zemřelé, modlit se za to, aby i oni obstáli před Božím soudem, očistili své duše a mohli vstoupit do dokonalého světa - to je akt čistého srdce.

Očistec – záchranná Boží síť, Boží milosrdenství. A pak také varování. Co má být naší největší touhou, cílem putujícího lidu? Já si myslím, že je to touha po Bohu,

jeho lásce k nám a touha po spáse duše.

Tři malé fatimské děti dostávají milost zjevení Panny Marie. Ona mluví k nim a oni s ní. A ptají se: „Budeme spaseni?“ Hyacintě, Františkovi a Lucii Panna Maria říká: „Ano, budete spaseni.“ Ptají se dál: „A co ta dvě děvčata, která nedávno zemřela - naše kamarádky? Je Marie Neves v nebi?“ Panna Maria odpovídá: „Ano.“ Bylo jí 16 let, když zemřela. Dál se ptají: „A Amálie?“ „Ta zůstane až do konce světa v očistci.“ A pak jim Panna Maria ukazuje obraz pekla, obraz temnoty a beznaděje. Bez její ochrany a milosti by desem zemřely – jak sdělily fatimské děti.

Ti malí pasáčky dostávají vizi tří možností člověka za hranicí pozemského života. 1. svatost – bezvýhradná okamžitá spása, 2. očistec, 3. peklo – zavržení.

Po čem bychom asi měli toužit? Spása duše, to je ten největší cíl. Ať tyto dušičkové dny vám to připomínají. Bůh každému dává čas. Co s tím časem člověk udělá, to už záleží na nás.

o. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

Před Bohem budu konfrontován se svou skutečnou realitou a pravdou o sobě

Věřím v život věčný. Věřím, že smrt není konec, nýbrž nový začátek. Věřím, že smrtí vstoupím do Boží lásky. Ale před Bohem budu konfrontován i se svou skutečnou realitou a pravdou o sobě. A tehdy poznám, že jsem se v mnohém Bohu uzavíral a nežil jsem v souladu s ním a se svou podstatou. Toto bolestné sebepoznání je tím, čemu se říká očistec. To ale není žádné místo nebo určený čas, nýbrž - myslí se tím okamžik očistného setkání s Boží láskou. Vstoupím-li do této Boží lásky, budu v nebi, tam se můj život završí. Peklo by bylo, kdybych se Boží lásce uzavřel. Znamenalo by to odloučení ode mě samotného i od Boha. Postavil bych se mimo život a mimo lásku.

Jako křesťané věříme, že i zrušovaný život má šanci být proměněn. Ve smrti se setkáváme s Bohem – i se vším, co jsme tady napáchali nedobrého – a můžeme se odevzdat jeho lásce.

Soud umožňuje pachatelům i obětem se v nebi sjednotit

Jako křesťan počítám ale i s možností pekla. Můžu ztroskotat. Nemám jistotu automatického nanebevzetí. Ale jako křesťan smím doufat, že je peklo prázdné, že se každý člověk tváří v tvář Boží lásky pro tuto lásku rozhodne. Existuje ovšem – jak říká Max Horkheimer – základní zákon lidského života, že pacha-

tel nesmí triumfovat nad svou obětí. Pro to je nutný soud. Nesmíme si ho ovšem představovat jen jako odsouzení, nýbrž jako vyrovnání před Bohem.

Připravujeme si peklo už na zemi, když rozséváme zášť, hádky a nenávisť. A vytváříme nebe na zemi, když žijeme v míru s ostatními lidmi a vyzařujeme do svého okolí lásku a pokoj.

Chtěl bych každému říci: Jsi důležitý. Zanecháš v tomto světě stopu.

Je pro mě nadějí, že neexistuje nic, co by nemohlo být proměněno, žádná temnota, která nemůže být osvětlena, žádné ztroskotání, které by se nemohlo stát novým začátkem, žádné ustrnutí, které nemůže být uvolněno, nic mrtvého, co by nemohlo být probuzeno k životu, žádný hrob, ve kterém neklíčí nový život. Tak bych chtěl křesťanským poselstvím lidem zprostředkovat naději, že jsou bezpodmínečně milováni a že při všech nezdarech, křehkosti a omezeních svého života, kterými se trápí, se mohou stát pro druhé požehnáním: ne nějakými mimořádnými výkony, ale tím, že budou žít svůj vlastní život a ztělesní jedinečný obraz Boží v sobě. Chtěl bych každému říci: **Jsi důležitý. Zanecháš v tomto světě stopu. A touto stopou spoluutváříš svět.** A přeji ti, aby se skrze Tvou stopu tento svět stal jasnějším, lidštějším, milosrdnějším a vřelejším.

*Anselm Grün, Andraea Larsonová,
A strýčku Willi...*

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ŘÍJEN 2021

Pokřtěni byli:

Natálie Ptáčková
Albert Žilkay
Sabina Ivanišová
Markéta Pitel'ová
Veronika Zimková

Pohřbeni byli:

Ludmila Bartošáková (64 let)
Josef Bartošák (64 let)
David Hořák (40 let)
Marie Sukupová (89 let)
Zuzana Nováková (65 let)
Františka Kafková (81let)

Bylo:

- Modlitba růžence půl hodiny přede mší sv. (v úterý a pátek se modlily děti)
- Modlitby za nenarozené děti a naše rodiny

- Památka Panny Marie Růžencové
- Modlitba růžence mládeže děkanátu Valašské Klobouky
- Fatimská pobožnost
- Pouť děkanátu Valašské Klobouky za rodiny a nová kněžská povolání do Olomouce
- Chvály
- Světový den modliteb za misie – misijní neděle

Bude:

- 1. 11. slavnost Všech Svatých – dušičková pobožnost na hřbitově (po večerní mši sv.)
- 2.11. vzpomínka na všechny zemřelé – Památka zesnulých
- 6. 11. duchovní obnova pro 3. třídy
- 6. 11. modlitby za nenarozené děti
- 13. 11. v 15. 00 hod. Fatimská pobožnost
- 14. 11. mše sv. v 10 hod. v Sidonii (30 let od obnovení konání bohoslužeb)
- 21. 11. Slavnost Ježíše Krále – konec liturgického roku
- 21. 11. v 16. 00 hod. Amoris Letitia
- 27. 11. v 17. 00 hod. chvály
- 28. 11. 1. neděle adventní, při mších sv. svěcení adventních věnečků

Program denního stacionáře v Brumově-Bylnici

- 3. 11. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 9. 11. PEČENÍ MARTINSKÝCH ROHLÍČKŮ v 9.00 hod.
- 15. 11. TRÉNINK PAMĚTI v 9.00 hod.
- 25. 11. DEKORACE ADVENTNÍCH VĚNEČKŮ – v 9.00 hod. (přineste si, prosím, vlastní vytvořené základy)

Adorační den

Slavnost sv. Václava

V úterý 28. 9. byla v našem kostele hodová mše svatá. Otec Petr nám řekl, že jej zaujal nad oltářem obraz sv. Václava, který se drží pevně kostelních dveří. Ať se i my držíme a jdeme za Pánem. Svätý Václav dostal do vínku bohatství a moc. Vše používal podle evangelia k vyjednávání k lásce a míru. Uměl předat hodnoty.

Hodová mše

Poděkování

Celý měsíc říjen je zvláštním způsobem zasvěcen Panně Marii a modlitbě růžence. Pro farnost je požehnáním, že jste si udělali čas přede mší svatou a před sochou Panny Marie se jej společně modlili. Pán Bůh zaplať.

Modlitba růžence

Absolventský koncert

SIDÓNSKÉ OKÉNKO

Již třicet let...

V roce 1991 se po třicetileté době navrátilo do bývalé školy sloužení bohoslužeb.

Hodně velkou oporou a pomocí nám byl otec František Pěňčík, který v tomto období sloužil v naší farnosti. Vybavení kaple nám vyrobili ve Sv. Štěpáně v provozovně zv. „Dřevák“, lavice a křeslo pro kněze stolařská dílna JRD Horné Srnie. Náklady byly zaplacené ze sbírky ještě po našich rodičích, kterou skládali na kapličku v Sidonii, ale toto dílo se nepodařilo uskutečnit.

Při předělávání těchto prostorů nám byli nápomocní při malování, úklidu, darování různých katolických symbolů a finanční pomoci sidonští farníci. Opět jsme měli kde sloužit mše svaté a scházet se při různých modlitebních společenstvích. Velká slavnost pro nás byla dvakrát udělení svátosti křtu dvěma novorozencům ze Sidonie. Léta ubíhala, hodně se toho změnilo. Prostor za oltářem se již dvakrát předělal. Poslední úpravu udělal za malou finanční odměnu Josef Ptáček. Vitráž sv. Martina nám bude připomínat otce Eduarda, kterou nám daroval. Během dalších let jsme

Dřevorezba sv. Huberta

k starším pobožnostem jako je „májová“, v které jsme pokračovali, přidávali i jiné. V postní době jsme se pravidelně začali modlit „křížovou cestu“, v říjnu „růženec k Panně Marii růžencové“, také společnou modlitbu za zemřelé ze Sidonie. Dvakrát byla sloužena mše svatá na „Dílech“ u kříže, kde žili dříve i Sidonští občané, kteří se sem rádi vrací. Pravidelně organizujeme zvláštní autobus na půlnoční mši svatou a doprovázíme koledníky při Tříkrálové sbírce.

Do naší kaple Sv. Martina vyřezala vánoční betlém a křížovou cestu paní Emílie Zajícová (tvořila ji dva roky). Patří jí velké poděkování. Městský úřad na této budově provedl celkovou revitalizaci, která přispěla ke snížení celkových provozních nákladů. Moc děkujeme.

Naší farnosti slouží kněží z Kongregace kněží mariánů, kteří nám byli vždy velkou oporou při bohoslužbách a starostech kolem kaple. Byli to: Jiří Gapski, Miroslav Lukaszewicz, Stanislaw Maliński, Cesary Mizia, Vladislav Ciaglo, Richard Wojciechowski, Marek Kurzynski, Miroslav Sledzinski, Eduard Tomczyk, Karel Matlok, Mariusz Sierpniak, Jiří Cymanovski, Řehoř Tanderys.

Z těchto řad v letošním roce odešli na věčnost otec Stanislav Maliński a Vladislav Ciaglo.

Poslední starostí i radostí bylo Sidonským osadním výborem zorganizované svěcení dřevorezby sv. Huberta věnované paní Emílií Zajícovou, které bylo při mši svaté 2. 10. 2021. Po ní jsme se všichni sešli při zvěřinovém guláši. Instalace byla provedena na konci obce u studánky. Velké díky patří všem účastníkům brigád, které tomu předcházely. Věříme, že sv. Hubert - patron myslivců a lesů - bude na nás pamatovat.

V naší kapli je pravou rukou kněže kostelnice paní Anežka Kubíková, která věrně slouží celých třicet let. Za to jí patří velké poděkování. Závěrem děkujeme všem, kteří se podílejí na úklidu, květinové výzdobě kaple a jejího okolí.

U příležitosti třicátého výročí zahájení mší svatých v Sidonii vás srdečně zveme v neděli 14. listopadu v 10 hodin na mši sv. a po ní na malé hodové posezení a zavzpomínání na uplynulé roky.

Farnice ze Sidonie

PASTÝŘSKÝ LIST

Pastýřský list k zahájení synodální cesty (17.10.)

Drazí bratři a sestry, minulou neděli zahájil papež František při slavné bohoslužbě v Římě synodální cestu církve. Dnes na jeho přání zahajují ve všech katedrálách světa tuto cestu biskupové. Oč jde? Církev potřebuje reformu, či uzdravení a oživení. Důvody nemusíme hledat dlouho. Stačí se podívat kolem sebe a vidíme jich dost. Co chybí našim farnostem, aby byly rostoucím společenstvím, které vydává přesvědčivé svědectví o Kristu, který nás vykoupil a učinil novým stvořením? Co chybí našim rodinám, aby byly živou církví v malém? Co musíme dělat, abychom uměli předávat víru dalším generacím, aby nám nechyběli kněží, abychom přispěli k rozvoji křesťanské kultury? Papež František volá ke spolupráci všechny, protože všichni jsme spoluodpovědní za církev. Nechce, aby synoda pracovala jako nějaká konference a vydala další učený dokument, který skončí v knihovně, ale abychom s obnovou církve začali hned. To způsobí naše správné vykročení na synodální cestu, která nás začne proměňovat. Papež nám klade otázky a čeká odpovědi, které mají být společným dílem. Proč společným? V současné době jsme nemocní individualismem. Žijeme a myslíme příliš sami, proto nedáváme dostatečnou příležitost Duchu Svatému, aby z nás budoval živé společenství církve. Společná odpověď nevznikne prosazením názoru, který překřičí druhé, ani demokratickým hlasováním, kde se prosadí většina. Jde především o společné naslouchání Duchu Svatému. Jakou to chce metodu? Prvním krokem je vlastní ztišení a pokorné naslouchání. Miluji toho, kdo mluví, a proto mu neskáču do řeči, ale nechám ho domluvit. Když mluví, nepřipravuji si svou odpověď, ale i když má jiný názor, hledám v jeho názoru semena pravdy. Nechci ho ubít argumenty, ale spolu s ním chci dojít k dozrání v pravdě. Kdo mluví, miluje ty, kteří poslouchají, proto jsou jeho slova upřímná a laskavá. Tato vzájemná láska je podmínkou každého plodného dialogu proto, že je znamením otevřenosti Duchu Svatému, který je láska. Pokud ho necháme milovat v našich srdcích, můžeme doufat, že nás povede a dá

nám dar moudrosti. Chceme-li správně poznávat Boží vůli, musíme být pokorní, protože jen pokora očisťuje naše názory a pocity. Podmínky správného poznávání nám ukazuje Písmo svaté. Abychom mohli bezpečně poznávat Boží vůli v jednotlivých situacích, je třeba: Odmítat ducha světa. Mít odvahu být jiní. Nejde o uzavření se světu, ani rozhodnutí dělat všechno naopak než svět, ale být od světa svobodný, nezávislý. „*Nepřizpůsobujte se tomuto světu, ale změňte se, obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé*“, (Řím 12,2) píše sv. Pavel Římanům. Musíme naslouchat hlasu Ducha Svatého ve svém nitru, ne touhám těla, čímž se nemyslí jen sex či chuť k jídlu a pití, ale především pohodlnost a lenost a další neřesti, k nimž vede život podle těla. Galaťanům Pavel radí: „*Žijte duchovně a nepropadnete žádostem těla*.“ (Gal 5,16) Do naslouchání Bohu vstupuje celý člověk, nejen rozum, celý člověk se svou dlouhodobou zkušeností života podle těla či ducha. Připomeňme, že Pavel vyjmenovává plody, jaké nese život podle těla nebo podle Ducha. Prvním plodem života podle Ducha je láska, postoj lásky, která hledá skutečné dobro druhého. Pavel píše Filipánům: „*A za to se modlím: Ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší*.“ (Flp 1,9–10a) Předpokladem správného poznání je tedy láska, protože bez lásky vidíme zkresleně. A Kolosanům píše, že o poznání Boží vůle je třeba se modlit, protože poznání Boží vůle je dar: „*...nepřestáváme se za vás modlit a prosit Boha, abyste dobře poznali jeho vůli...*“ (Kol 1,9) Důležitá je pro nás i zkušenost starozákonního proroka Daniela. Ten, když se modlí o dar poznání, dostane ho až po třech týdnech postu. Zjeví se mu anděl a říká: „*Od prvního dne, kdy ses rozhodl mít pochopení a pokořit před Bohem, byla tvá prosba vyslyšena a já jsem přišel kvůli tvým prosbám*.“ (Dan 10,12) Proč tak pozdě, když ho Bůh vyslyšel hned? Prorok musel v modlitbě a postu dozrát, aby správně porozuměl a dobře přijal poznání od Boha. Draží přátelé, obnova církve začne v naší rodině, když začneme spolu mluvit tímto způsobem. Stejně tak to bude v našich farních radách, nebo mezi spolupracovníky. Pro mnohé to bude velká změna. Proto se nevzdávejme, když se nám to nepodaří

hned, ale začněme pokorně znovu. Velké umění si žádá velké cvičení. Obnova církve začne ve farnosti, když začneme takto řešit farní problémy. Konečné rozlišení – rozhodnutí udělá v modlitbě představený – farář ve farnosti, v diecézi biskup, v církvi papež. Každý přitom respektuje své kompetence a působení Ducha Svatého v dějinách. Představený se nepovyšuje nad společenství, protože je jeho součástí. Zároveň nesmí mít strach udělat rozhodnutí, které je v souladu s církví a uskutečňováním Božího slova v dané situaci. Bratři a sestry, začneme v rodinách, kde máme velkou příležitost k synodální cestě, protože máme vedle sebe člověka, kterého potřebuje každý, aby se díval skrze více očí, měl více úhlů pohledu, které potřebuje k lepšímu rozpoznávání Božího vedení. Máme někoho, s nímž můžeme zakoušet přítomnost Krista mezi námi, když se snažíme nezištně milovat. Zapojme se ve svých farnostech a spolu s kněžími hledejme v modlitbě uvedeným způsobem odpovědi na papežovy otázky. Každý, kdo se chce zapojit, se může přidat k farní radě, která je základní skupinou. Kde počet vzroste, rozdělíme se tak, aby ve skupině bylo nejvíce deset lidí. Uděláme novou zkušenost živého společenství v modlitbě a vzájemné lásce. Budeme mít podíl na oživení farnosti, v níž se uskutečňuje církev.

Váš arcibiskup Jan

K ZAMYŠLENÍ

KDO SE JEDNOU NARODÍ, TAKÉ ZEMŘE

V těžkých chvílích není dobré zůstat sám

Smrt je smutná ale také zvláštní a neopakovatelná událost. Je dobré, když člověk v takové chvíli nezůstane sám. I když s umírajícím nemůžeme branou smrti jít až úplně na druhou stranu, můžeme jej alespoň doprovodit. Lidé se většinou navštěvují umírajícího vyhýbají, ale je to škoda. Poslední chvíle prožité s blízkým člověkem jsou obvykle velkou pomocí nejen pro něj, ale také pro ně.

Čas smutku

Také smutek potřebuje svůj čas. Když nám zemře někdo velmi blízký, je v pořádku, když jsme smutní. Prožíváme čas truchlení. Je to bolest, která nebolí v těle, ale říká se, že bolí v srdci. Za nějakou dobu

sama pomalu utichne. Někdy pomáhá, když o tom můžeme s někým mluvit, jindy zase pomůže, když zůstaneme sami. Každý si může najít svůj způsob, jak s tímto smutkem zacházet. I když vám to může připadat nepředstavitelné, věřte tomu, že jednou přijde den, kdy se zase budete radovat a smát.

Převzato: časopis Duha 2017

CO ŘEKLI O SMRTI PŘED SVOU SMRTÍ NAŠI SOUČASNÍCI

Myslel jsem, že po smrti to bude děsná nuda

V mém dětství jsem si myslel, že věčnost bude děsná nuda, a neměl jsem vůbec žádnou touhu po takové věčnosti. Když jsem ale „povyrostl“ pochopil jsem, že věčnost bude znamenat absolutní naplnění všech krásných a největších tužeb v životě, které se tu třeba vůbec nenaplnily.

A jak se na svou smrt nejlépe připravit? Základní přípravou na smrt je pro mne víra v Krista a v jeho nekonečnou lásku a milosrdenství i v jeho dar věčného života. Žít trvale v přátelství s Bohem je tou nejlepší přípravou na smrt. A za svou smrt je také dobré se modlit.

Miloslav Vlk † 2017

Otázka, která rozesmála Matku Terezu

„Máte strach ze smrti?“ zeptal jsem se. Má otázka Matku Terezu překvapila. Na okamžik se mi zadívala do očí, a pak se nahlas rozesmála. „Ne, vůbec,“ prohlásila. „Umřít znamená vrátit se domů. Copak máte strach vrátit se domů ke svým drahým? Okamžik smrti nedočkavě očekávám. Tam nahoře najdu Ježíše a všechny lidi, kterým jsem se v tomto životě snažila dát lásku. Budou tam všichni lidé, kteří mi na této zemi byli drazí. Takže to bude nádherné setkání, nemyslíte?“

Oči se jí při těch slovech trpytily překvapivým klidem a štěstím. Mezitím jsem došnil. Matka Tereza sklídila nádobí na ták a stáhla ze stolku ubrus, který předtím rozprostřela. Ve dveřích se objevila mladá sestra a Matka jí ták podala. „Tak a teď se můžeme vrátit k rozhovoru, který jsme posledně přerušili,“ řekla.

Matka Tereza † 2007

JÁ JDU DOMŮ, DO NÁRUČE BOŽÍ. NENÍ TO HEZKÝ POHLED DO BUDOUCNOSTI?

Na konci života nevidím nějakou tmou hrobu, anebo pec krematoria. Na mě tam čeká otevřená náruč Boha.

Stárnutí je přibližování se cíli

Víte, pro mě stárnutí je přibližování se cíli. A ten cíl stojí za to. Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani do srdce lidského nevstoupilo to, co Bůh připravil těm, kdo ho milují. Já tomu věřím. A tak se docela těším na ten velký den, kdy se to na mně uskuteční. Já už jsem starý a je jen otázkou týdnů nebo měsíců, kdy můj život na této zemi skončí. Ale já tam na konci nevidím nějakou tmou hrobu, anebo pec krematoria. Na mě tam čeká otevřená náruč Boha, který mě provázel po celý život, a který mě právě chce nyní dát definitivní život věčný. Asi tak, jako když housenka se zakuklí a pak se z ní stane motýl. Já mám tento cíl. Můj život má tento smysl. Já jdu domů. Do náruči svého nebeského Otce. A potom platí to, co napsal sv. Pavel v 8. kapitole listu Římanům, že utrpení tohoto času nejsou úměrná slávě, která nás čeká. Není to hezký pohled do budoucnosti?

Zůstávám optimistou, i když v něčem dovedu být pesimista

Což Pán Ježíš nevstal z mrtvých? Copak není s námi? Když na jaře vystrkují zpod sněhu první podléšky a sasanky své hlavičky, je to důkaz nového života. Ať jen si je kolem dokola bláto a špinavý sníh, život a čistota květů nakonec zvítězí. A tak mi musíte opravdu prominout, že jsem přes všechno to bláto přesvědčený optimista... V životě je jistě mnoho situací, které berou člověku radost a naději. Ale já osobně jsem měl to štěstí, že jsem dostal od Boha dar víry. Že jsem uvěřil, že Bůh je láska. Že každý pohled na kříž mě ujišťuje, že tu je někdo, komu jsem stál za to, aby za mě obětoval i svůj život. Lidé o mně říkají, že jsem optimista, ale já v malých věcech dovedu být taky pesimista. Já jsem přesvědčen, že Bůh mě nezklame, ale kolik lidí mě už zklamalo! Jenomže tahle malá zklamání mi nemohou vzít tu velikou naději, že jsem stále v rukou Božích.

Jaroslav Škarvada,
kněz, † 14.6.2010

SVĚDECTVÍ

Příběh jednoho velkého „Děkuji!“

Sestra Domácího hospice Cesta domů Kateřina Janoušková se ohlíží za svými pracovními začátky a prvními zkušenostmi se smrtí. Změnil se podle ní přístup k umírání v Česku během posledních let?

Ticho nočního zámku prořízlo ostré zazvonění telefonu a mladinká sestřička odpočívající stočená do klubíčka v hlubokém křesle vylekaně nadskočila. Ze sluchátka se ozval hlas kolegyně sloužící na oddělení v druhém křídle zámku: „Pojď mi píchnout s mrtvolou!“ Sestřička se srdcem v krku hned vyskočila a vyrazila. Už z dálky slyší hlahol: „Tááák, vypustíme dušičku!“ Přivítá ji osmilůžkový pokoj rozsvícený blikajícími zářivkami, zimní vzduch vanoucí z právě otevřeného okna a vyděšené tváře probouzejících se pacientek v postelích. Jen u jedné z postelí jsou lůžkoviny poházené na zemi a na posteli odkrytý nahý uzlíček. Takto vidí sestřička poprvé zemřelou lidskou bytost. Mechanicky vykonává vše podle pokynů své kolegyně, krk se jí přitom stahuje úzkostí a všechno v ní křičí: „Tak takhle vypadá odcházení? Prosim, ať to tak není.“

Střih a po 23 letech ta stejná sestřička v rámci zácvikové služby v Cestě domů přichází do rodiny, ve které zemřela pacientka. V přítomí předsině tichého bytu jí a její kolegyni vítá rodina. S kolegyní, která byla po celou dobu pro rodinu kmenovou sestřičkou, se všichni vřele vítají a objímají. Obě sestřičky pak přicházejí k zemřelé paní, rodina cestou povídá, jak vše probíhalo, jejich sestřička tiše naslouchá a něžně hladí zemřelou paní po vlasech. Potom obě sestřičky společně omývají tělo zemřelé, v rohu pokoje sedí pozůstalý manžel s dýmkou v ruce a vše bedlivě pozoruje. Ve chvíli, kdy je paní oblečená ve svátečních šatech, které jí vybraly děti, dává sestřička paní pod hlavu polštář, když tu se ozve manžel tichým hlasem: „Dejte prosím, sestřičko, Danušce pod hlavu ještě ten malý polštářek, ona to tak měla ráda.“ A sestřička v duchu vysílá do Vesmíru jen jedno velké: „Děkuji!“

Umírání v Čechách se velmi změnilo, stále mění a měnit bude. Čím dál více lidí si bude moci rozhodnout o tom kde, s kým a jakým způsobem z tohoto světa odejít a bude jim to umožněno.

Kvalitní paliativní péče bude přístupná všem. To všechno se děje a bude dít právě díky takovým lidem, jací pracují v Cestě domů. Lidem, kteří vždy budou přemýšlet nad tím, jak by to udělat „šlo“, protože spojení „to nepůjde“ téměř vyřadili ze svého slovníku. Lidem vřelým, laskavým a statečným. Lidem vzájemně se podporujícím ve své práci a s obrovským smyslem pro humor, protože jak se někde píše: „Smích je jako korek, který vždycky vyplave na povrch a nikdy neklesá ke dnu.“

Ráda bych se s vámi rozloučila slovy Viktora Frankla, při jejichž četbě jsem si s vděčností uvědomila, jak naplňující pro mě čas v Cestě domů byl a stále je:

„Obvykle vidíme, pokud to tak mohu říct, jen strniště pomíjivosti, tím však zároveň až příliš často přehlízíme ty plné stodoly uplynulého bytí, do nichž jsme dlouho svázeli svou životní úrodu: díla, která jsme vytvořili, činy, jež jsme vykonali, lásku, kterou jsme darovali, útrapy, které jsme důstojně a statečně snášeli. Na jedné zdi ve St. Ulrichu v údolí Groden jsem objevil verše, které to vyjadřují mnohem krásněji: *Jasně dny nepláčou, že skončily, ale usmívají se, že byly.*“

Převzato: cestadomu.cz

Přijetí nemoci

Ráda bych napsala krátký postřeh, který se týká utrpení mé spolupacientky. Ani já sice nejsem zdravá, ale mohu tento příspěvek alespoň napsat sama na počítači. Psaní zprávy do mobilu mi trvá třeba půl hodiny, protože musím neustále opravovat slova. Moje prsty nepracují tak, jak by měly. A když mluvím, téměř nikdo mi nerozumí, mám obrnu hlasivek a hrtanu. Přesto pokládám čas, který nyní prožívám, za nejkrásnější Boží dar. Ptáte se proč?

Každý den pozoruji člověka, který žije vedle mě na vozíku už osm let. Tato dáma trpí roztroušenou sklerózou a ví o své diagnóze už 41 let. Snaží se být soběstačná. Klidná.

Do koupelny se jí třeba povede najet až na pátý pokus. Není jednoduché překonat práh, trefit se do rámu dveří. Už jenom usednutí na vozík – její ruce se snaží pomoci méně pohyblivým nohám. Trpělivě uchopí svá chodidla, jedno po druhém, přesune je na stupačku, upne páskem. Vše v míru a s nadhledem. Je ohleduplná. Ptá se mě: Kdo půjde dřív do koupelny? Jsme už obě připravené k jídlu?

Vnímám, že má v duši Boží klid a smíření. Ona sama by možná řekla, že tomu tak není – od víry se vzdálila, celý život prožívá ve druhém manželství. Možná by ji někdo z vnějšího pohledu mohl pokládat za nevěřícího. Ale já si myslím něco úplně jiného: Bůh si volí třeba i nevěřící, aby ukázal, že pro něj není nic nemožného.

Před očima mám tuto lekci trpělivosti a pokory každý den. A také vím, že moje spolubydlící mi ukazují něco velmi cenného: s touto nemocí není možné bojovat, ale přijmout ji a nabídnout.

Převzato: Katolický týdeník 8/2021

Z HISTORIE

Rok 1979

Začínáme Nový rok. Kéž je pro každého z nás rokem šťastným a požehnaným. Kéž ho všichni prožijeme v míru, ve zdraví a spokojenosti a v Boží milosti. Pro tento rok far. úřad nic k provádění nenaplánoval. Provádějí se jen určitá vylepšení a údržba.

Zato pastorační činnost byla obsáhlá. Udílení svátosti biřmování. Po Velikonocích bylo oznámeno věřícím, že se biřmování plánuje na sobotu 30. 6. 1979 a že přímá příprava k biřmování začne v neděli 20.5. kázáním v kostele. Biřmovanci byli rozděleni na dvě kola. První kolo mělo 197 biřmovanců, druhé 180 biřmovanců. I. mše sv. za biřmovance a jejich kmotry začala v 9.30 hod. Biřmoval a celebrou otec biskup Dr. Jos. Vrana a prelát Dr. Frant. Vymětal, kanovník a superior kněž. semináře v Litoměřicích. Kázal P. Antonín Vavroušek, duch. správce v Hrubé Vodě (i Rudě u Rýmařova).

II. kolo začalo ve 2 hod odpo. Celebroval kanovník P. Josef Veselý z Uh. Brodu, biřmoval otec biskup J. Vrana a prelát Frant. Vymětal. Kázal kanovník P. Josef Pechanec, děkan Val. Klobouky. Všech biřmovanců bylo 377. Kostel byl pěkně vyzdoben uvnitř a zevně tím, že byly po boku schodiště postaveny ozdobné stromky. Slavnostní rámeček celé slavnosti dal chrámový sbor zpěváků a naši hudebníci.

I. sv. přijímání bylo v neděli na Slavnost Sslání Ducha Svatého s promluvou: Víra, poklad nejdražší. Všech dětí bylo 72. Z kostela byl pak odchod ke společnému snídání podle ujednání.

ROK 2021 – ROK SVATÉHO JOSEFA (8. 12. 2020 – 8. 12. 2021)

Svatý Josef – patron těch, kteří do církve přicházejí zdaleka

Kdo asi otevřel třem mudrcům z Východu, když zaklepali na dveře chléva, ve kterém se Ježíš narodil? To nevíme, Písmo o tom nic neříká. Ale pravděpodobně to byl právě Josef. Museli mu připadat hodně zvláštní. Byli to nějakí cizí lidé. Byli oblečeni jinak, než byl zvyklý, mluvili jiným jazykem než on. A přece je pustil dál. I když věděl, že ochrana dítěte je právě na něm. Pustil je dovnitř a nechal je, aby Ježíše obdarovali dary, které přinesli. I to, co přinesli, muselo být pro Josefa hodně zvláštní. A přece to neodmítl. Ježíš to bude potřebovat.

Josef Prokeš,

Nověna k svatému Josefovi

Sv. Josef

OTČE NÁŠ

OTČE NÁŠ ...

DVA SOUSEDÉ, KTERÍ UVIDĚLI BOHA

V jedné vesničce na úpatí vysokého kopce žili dva sousedé, kteří se od rána do večera hádali. Uráželi se, rozčilovali se, dělali si naschvály a mstili se jeden druhému. Byli tak nesnášenliví, že kvůli nim neměli ve vesnici jediný klidný den.

Jeden stařec se rozhodl, že tomu projednou udělá konec. Zavolal si stranou jednoho z nich a řekl mu: „Jdi do hor, abys tam potkal Boha.“ Muž se vydal na cestu a po mnoha namáhavých dnech vystoupil až na vrcholek kopce. Tam na něj čekal Bůh. Bylo to velké překvapení. Muž si marně protíral oči,

ale bylo to skutečně tak: Bůh vypadal jako jeho nesympatický a nesnášenlivý soused.

Co mu Bůh řekl, neví nikdo. Když se ale vrátil do vesnice, už nebyl jako dřív.

Jenže druhý soused nadále hledal záminky k hádce. A tak si stařec řekl, že nejlepší bude, když se půjde na Boha podívat i on. Druhý muž se tedy také namáhavě vyšplhal nahoru na kopec. I on viděl, že Bůh má tvář jeho souseda...Toho dne se všechno změnilo. A ve vesnici zavládl klid.

Když říkáme, že Bůh je „náš“ Otec, potvrzujeme tím, že patříme Bohu a že jsme jeho rodina, že všichni lidé jsou naši bratři a sestry. A protože všechny děti se trochu podobají otci, když chceme, můžeme vidět něco z Boha ve tváři všech lidí, které potkáme.

Bruno Ferreo, Otče náš

Z LITURGIE

21. 11. 2021 Slavnost Ježíše Krista Krále

„Ano, já jsem král.“

1. čtení: Dan 7,13-14

2. čtení: Zj 1,5-8

Evangelium: Jan 18,33b-37

Pilát řekl Ježíšovi: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“ Pilát odpověděl: „Copak já jsem žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“ Ježíš na to řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdy. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Ozvěna slova:

Ježíš je uveden na trůn skrze smrt. V evangeliu dnešní slavnosti se potvrzuje, že Ježíš je králem. I když je to netypické, stal se jím skrze smrt. Jeho smrt na kříži za všechny lidi světa znamenala jeho nástup na nebeský trůn. Možná se nám tato cesta ke trůnu zdá až příliš drastická a hrůzná. Ale pro Ježíše to byla láska a milosrdenství vůči všem lidem, pro které tuto cestu jako krále pro své poddané podstoupil. Dosvědčil, že jeho rozkoší je býti se syny lidskými, protože se pro člověka učinil člověkem, aby svými ranami vzal na sebe naše hříchy. Když

se objevil před Pilátem, zdálo se, že je ho Pilátovi líto. Nenalezl na něm nic, co by z něho dělalo zločince. Stál tam jen člověk odraný z kůže...

Ježíš z nás svou krví udělal královský národ a zbavil nás hříchů, jemu buď čest a chvála na věky věků.

BLAHOPŘÁNÍ

Jmeniny a narozeniny jsou dnem svátečním. Dárek není jen to, co se zlatem třpytí. Je to láska, úsměv, pohlázení – nad takový dar žádný není. S těmi, které rád(a) máš, oslav tak, jak se slaví. Přípitek popíjej, písničku zpívej, s veselou náladou na svět se dívej.

Fm

OMLUVA

Ve Farním měsíčníku – ŘÍJEN 2021 – str. 7 byla v článku **Bouda, která krmí milion dětí (Příběh Mary's Meals)** chyba v čísle účtu. Za to nedopatření se všem, kteří chtěli přispět, omlouváme. **Správné číslo sbirkového účtu je:**

Předčíslení - není

Číslo účtu - 4410277

Kód banky - 0100

Pouhých **459 Kč** nasytí jedno dítě po celý školní rok.

Jménem dětí, kterým pomáháme, děkujeme Vám i všem ve farnosti, kteří se rozhodli přispět. Vyřídte jim prosím pozdrav.

Ludmila Pavlíšová

(Mary's Meals Česká republika, z.s.)

MODLITBA ZA MISIE

Pane, ty jsi poslal učedníky do celého světa a ke všem národům, aby hlásali tvé evangelium. Pošli dělníky na svou žezň, aby tvou milost a lásku poznali všichni lidé. Dej nám všem odpovědnost za spásu světa, ať jej pomáháme proměňovat v tvé království.

INSPIRACE K ČETBĚ

BERTRAND GEORGES UMĚNÍ ROZLIŠOVAT

podtitul: Správná rozhodnutí v správný čas

Každý den nás staví před řadu drobných rozhodnutí, která sice vypadají bezvýznamně, ale v souhrnu mohou výrazně ovlivňovat nás i naše bližní. Občas ale konáme rozhodnutí zásadní, která náš život ovlivní dlouhodobě a podstatně. Mezi ně patří výběr studia a profese, výběr životního partnera nebo volba zasněného života.

Současný svět před nás klade tolik možností, že jsme často zmatení a bezradní. Někdo se množstvím nabídek nechá zcela ochromit a bojí se volit, jiný zase přeskakuje z jedné možnosti na druhou a mění svá rozhodnutí až lehkovážně, podle okolností a nálady.

Kniha Umění rozlišovat přináší jasné a konkrétní klíče k tomu, abychom si dokázali ujasnit své priority a postupně rozvíjeli umění rozlišovat skutečné dobro od zdánlivého dobra. Ukazuje, jak dospět k uznání svých omylů, k přijetí důsledků svých rozhodnutí, k vytrvalosti v učiněných volbách, a tím i k zodpovědnému životu, naplněnému vnitřní svobodou. Autor vychází z přesvědčení, že Bůh chce naše dobro a doprovází nás za všech okolností.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl:

Modleme se, aby ti, kdo trpí depresemi a syndromem vyhoření, našli u všech podporu, jež jim svítí na cestu do života.

Národní úmysl:

Děkujeme za vyzdobené hřbitovy a prosíme za všechny, kteří v těchto dnech myslí na své blízké zemřelé, aby je světlo svíců přiblížilo ke Kristu, který přemohl smrt.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Zastaví celník na hranici auto a řekne řidiči ať vystoupí. Celník prohlédá auto a vytáhne sáček s nějakým bílým práškem. Ochutná a ptá se řidiče: „Heroin?“ A řidič: „Ne, jed na krysy.“

- „V životopise máte mezeru. Co jste dělal v roce 2020?“ „Myl a dezinfikoval si ruce.“

- Včera jsem měl telefon. Někdo se mě ptal, jestli potřebuji dřevo. A já říkám: „Ne.“ Do rána mi všechno zmizelo.

- Žena stojí u zrcadla a nadává na sebe: „Ach jo, jsem tlustá a celá prostě fuj.“ A najednou se zeptá manžela: „Řekni něco, co je na mně hezkého.“ Manžel odpoví: „Máš oči jako ostříž.“

MŠE SV. V SIDONII

- 6. 11. Za rodiče Míčovy a Kostkovy
- 14. 11. Za rodiče Kosovy v 10. 00 hod.
- 20. 11. Za Jaroslava Kadiče (1. výročí)
- 27. 11. Za Pavla Poláčka

Hlozecká kaple

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC LISTOPAD 2021

1.	PO	7.30 17.00	Za farníky Za + rodiče Annu a Jaroslava Rajznauerovy, + rodiče z obou stran, + zetě Hynka, bratra Pavla, + rodiče Julii a Václava Ďulíkovy, + rodiče z obou stran, bratra Václava a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	ÚT	7.30 17.00	Na úmysl Svatého otce Za všechny věrné zemřelé
3.	ST	17.00	Za + rodiče Trochtovy, jejich + sourozence, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	ČT	17.00	Za + rodiče Kolínkovy a Fojtíkovy, + rodinu Novákovu a Struhařovu, + ctihodnou sestru Raimundu a Boží požehnání pro živou rodinu
5.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné z farnosti Za + Františka Kozubíka a Boží požehnání pro živou rodinu
6.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
7.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Marii Hamšíkovou (1. výročí), + manžela Josefa, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Karla Jelínka, 3 + sestry, 2 + bratry, rodiče Lysáčkovy, Bartlovy, Marii Hořákovou a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
8.	PO	7.30	Na poděkování za přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu s prosbou o Boží ochranu a duše v očistci
9.	ÚT	17.00	Za + Martinu a Elišku Slavíkovy, + rodiče Kráčmarovy, Slavíkovy a duše v očistci
10.	ST	17.00	Za + Františka Surého (1. výročí), + manželku Ludmilu, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	ČT	17.00	Za + rodiče Florešovy, syny Antonína a Josefa, snachu Marii, zetě Ladislava a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	PÁ	17.00	Za + Rostislava Fraše, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	SO	15.00	Za + Jindřicha a Marii Loucké, + sourozence, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
14.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Marii Novákovou (1. výročí) Za živou a + rodinu Vančuříkovu, Ptáčkovu a Bečákovu Za farníky
15.	PO	7.30	
16.	ÚT	17.00	Za živé a + spolužáky z ročníku 1950 - 1951
17.	ST	17.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 50 let Aleny a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	ČT	17.00	Na poděkování Pánu Bohu za 15 let společného života manželů Macháčových
19.	PÁ	17.00	Za + Josefa Divoše, jeho + rodiče, + Marii a Václava Houdkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	SO	7.30	Za + rodinu Lysákovu, Šuráňovu, Mituníkovu a duše v očistci
21.	NE	7.30 9.00 10.30	Na poděkování Pánu Bohu za 50 let společného života manželů Lysáčkových Za + Václava Jelínka, dvoje + rodiče, jejich + děti, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
22.	PO	7.30	Za + Marii Lysákovou, + manžela, + děti, + Aloise a duše v očistci
23.	ÚT	17.00	Za + Josefa Strnku, dvoje + rodiče, + děti, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
24.	ST	17.00	Za + Jarmilu Vilímkovou, + manžela a Boží požehnání pro jejich děti
25.	ČT	17.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 70 let Ludmily a 50 let syna Martina, za obdržené milosti s prosbou o dary Ducha svatého a za + z rodiny Sívkovy, Šimoníkovy a Bartozelovy
26.	PÁ	17.00	Za + manžela Stanislava, jeho + rodiče a sourozence, + rodiče Pagáčovy, + z rodiny Krajčiové a Boží požehnání pro živou rodinu
27.	SO	7.30	Za + Josefa a Marii Vaculíkovy, + rodiče a prarodiče, sestru Jarmilu a bratra Karla Slaběňákovy a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	NE	7.30 9.00 10.30	Za Boží milosrdenství a věčnou radost pro zemřelé z rodiny Figarovy, Suché, Blatné, Dobiášovy a Koukalovy Za + Jaroslava Měřičku, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za farníky
29.	PO	7.30	
30.	ÚT	17.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 80 let paní Marie Bartoškové, + manžela a Boží požehnání pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio